

UNA ALTERNATIVA CONJUGAL DE CARTELL

Arròs amb «frijoles» i naps

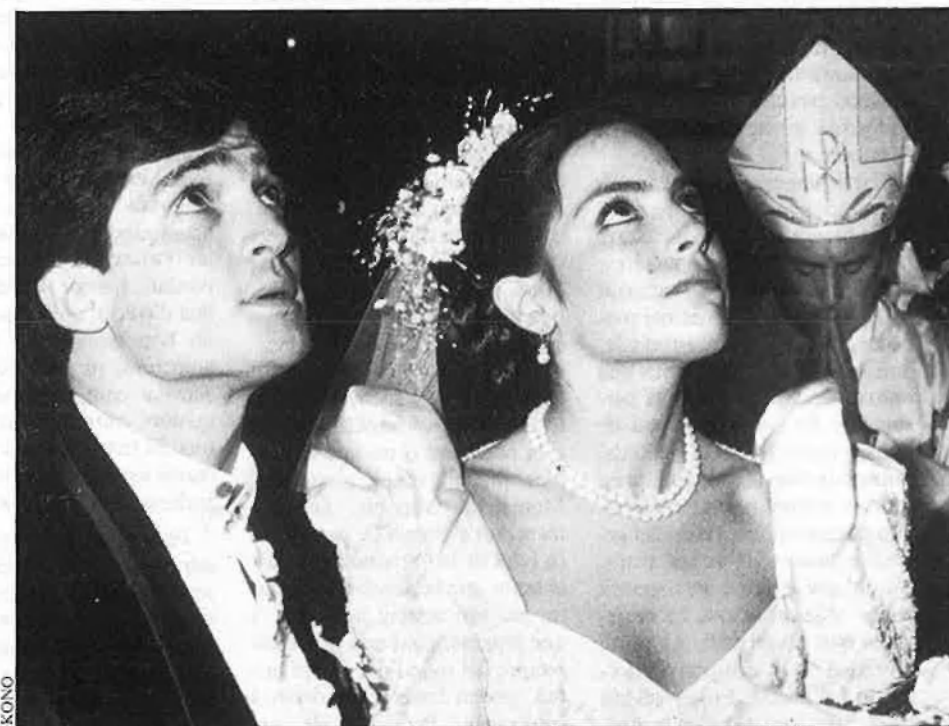
Dissabte passat, a les 6 de la vesprada, Vicente Ruiz «El Soro» i la mexicana Suzette Limón es juraren amor etern en l'altar de Foios, l'Horta Nord, amb un espectacular muntatge de seguretat i parafernàlia taurina.

Maruja Penafiel

Ni a sol ni a ombra. No hi havia entrades ni revenda. L'alternativa conjugal de Vicente Ruiz «El Soro» havia concitat curiositats intercomarcals i del Plus Ultra. Un sector important de la tercera edat del contorn havia començat a desplaçar-se cap a Foios passejant: des de Bonrepòs i Mirambell, les Cases de Bàrcena, Meliana i Museros; elles, empolvorades de Vitamol i untades de Pond's, amb el bolso i l'abric de pelleranca, disposades a ocupar posicions. No tots els dies es pot ser testimoni d'un *jaleo de postín*, en l'Horta Nord.

Per tots els carrers, mantellines en verd i fúcsia amb els noms de Suzette i Vicente com a símbol dels tres dies de festes *particulars* que el torero havia decretat amb decisió feudal. Com en les grans fires, el comerç ambulant de regalíssia i cocos s'havia citat en busca de demanda. La policia local controlava els accessos a Foios i les perru-

Enllaç El Soro-Suzette Limón: entre el «jaleo de postín» i un conte de fades de l'Horta-Nord.

queries del municipi treballaven a marxades forçades. Eren les cinc de la vesprada i encara no havia sonat cap avís. Els *tendidos* de la plaça del Poble, fins a la bandera. Afició proveïda de prismàtics, vídeos, instamàtics per a immortalitzar el casori des de balcons preferents. En el casino havien suspès les partides de truc: l'envit era al carrer.

A la porta de ca «El Soro», dos matons de Blindados Valencia evitaven curiositats mentre començaven a arribar els descendents d'Hernán Cortés i l'Índia Melinche: mòmies estupendes

amb somris de Margaret Astor, *ahí no más*, equipades de nútria i ermini sucedani. I ells, entre Sergio Leone i Tijuana-Scarface, ventruts i socarrats, llepats. A l'església no podia accedir-se més que per una portella lateral, custodiada per un agent de seguretat de corretjam perillosament baix i una *chamaca* d'escot generós que només consentia als íntims i la premsa. Dins del temple, una tal Angelita repartia paneretes per a la col·lecta i el cor assajava Schubert, Verdi i *La madre de los creyentes*. Per un altre costat, «Visantica

la de la guarderia» retocava els últims detalls de l'ornament floral de roses de seda i coloms sedosos de Tijuana.

El primer avís va ser donat per les sirenes de la policia local, que, fent un cordó de seguretat, protegia l'entrada del matador i sa mare, la padrina. De res no va servir. El públic es va desencaxonar cap a l'altar. El Soro, de negre impecable i capa espanyola, i barret cordovès, feia el seu *paseillo* cap a la Verge del Patrocini, patrona de Foios. En l'altar, dos capots amb les imatges de les verges de Guadalupe i

Records de Maria Félix

Suzette, exultant mirada precolombiana, feia la seua entrada a l'església acompanyada del seu pare —físic Antonio Aguilar— entre els aplaudiments del públic. Dalt, en l'altar, Vicente Ruiz, El Soro, campero de luxe, envoltat de flors blanques i coloms de tela, made in Tijuana. Suzette Limón i el torero de Foios, diuen que es van conèixer en la plaça de bous d'Aguascalientes de Mèxic, i com en un film hollywoodenc dels anys cinquanta, sobrevingué el coup de foudre. Ara, de ras perla i tul, entre Maria Félix i la Ventafocs de Walt Disney, Tijuana i Falcon Crest, estava a punt d'entrar en el club de les Dames Torero amb predecessores tan il·lustres com divorciades —Lucia Bosé—, viudes —Isabel Pantoja—, tonadilleres —Concha Márquez Piquer—, o feliçment casades com Martina, senyora d'El Corcobés o Marina Danko, que junt amb el seu marit Palomo Linares, oficiaven de padrins de lazo. Dins de l'església, les columnes salomòniques servien de punt de mira, mentre els guàrdies de seguretat de Blindaval tractaven inútilment de fer de cordó sanitari. Donya Alicia Martínez, mare de la novia, vigilava la cua de la seua filla, restaurada per les dames de la cort d'honor —germanes del nòvio i la novia—; tant donya Alicia com la novia duïen make-up de Belinda, maquilladora oficial de Tono San Martín, mentre Leonardo, de la perruqueria Durán de Madrid, trenava el cap de Suzette.

A un bon grapat de kilòmetres, més cap al sud, una altra boda. La del pilot Adrián Campos i Ange Torres. El nét del Citizen Avidesa es casava en l'ermita de Santa Maria del Lluc d'Alzira. Ni duquesses de Ferias, ni Isabels Preylers, ni Carmen Rossis, per dur-se al pap. Això sí, Mayren Beneyto, solidaritat social.

Tornant a la boda del Soro, bauria estat desitjable que allò haguera acabat amb la Bamba, però foren Verdi i els cors de Nabucco els encarregats de posar el punt coral final. □

tranya al bisbe, que, com en *El ángel exterminador* de Bunuel, no sabia com eixir-se'n. Encetà el sermó i com si res: la seua prosòdia recordava més encara el Bunuel d'aquelles èpoques. I va pujar el to, pensant potser «Ay Jalisco no te rajes». A partir d'ací, el silenci evocava el plató dels estudis Pelimex. L'intrèpid Baltasar Bueno de *Las Provincias*, amb la seua càmera de vídeo ho propiciava, pensant, plausiblement, en la futura televisió valenciana. L'elogi de les virtuts femenines d'ultramar, efectuades pel bisbe, ratllava etapes preconçiliars. «Collons, quin pico té el tio», comentaven al nostre costat.

Entre les ràfegues de flaixos, va arribar l'hora de la veritat i es juraren amor etern. Després, Palomo Linares i Marina Danko lligaren amb el lazo allò que Déu, i prèviament el jutjat, ja havia unit. El lazo, un rosari d'eloqüents dimensions, rubricava de fidelitat encadenada el matador i la ramadera i tancava la cerimònia religiosa. Aleshores, el *paseillo* s'invertí en *vuelta al ruedo*, s'obriren les portes i les multituds es barallaven per eixir i entrar: s'organitzà un caos històric. La situació va ser aprofitada per les *marujes* incontrolades que començaren a desmuntar l'ornament floral i a arrambar els coloms. «Visantica la de la guarderia» ho advertí i se li pujà el sant al cel. Sota l'altar, la mare de Suzette intentava recuperar els coloms. Inútil. «El Soro» i Suzette formen part de la mitologia valenciana i tothom en volia un recordatori, tallar les seues orelles d'una vesprada que, després de molts anys, haurà de recordar-se per la faena realitzada. □

dels Desemparats. Uns minuts després, Suzette, acompanyada de son pare, el ramader Hernando Limón. Princesa asteca de la baixa Califòrnia. Tot seguit, els padrins de lazo: Sebastián Palomo Linares i l'exquisida Marina Danko, la bella i el bèstia. El sistema de seguretat va optar, davant l'allau del veïnat, per tancar les portes. Fora, cen-

tenars de persones havien de resignar-se que els ho contaren.

El bisbe don Carlos Berlic Belaungarán, tiara i mitra, vingut expressament de Tijuana a oficiar la cerimònia, va aparèixer a l'altar. La gent se'n fotia. Tots anaven massa capficats a comentar les incidències dels famosos. L'*impasse* va produir una situació es-

Subscriu-te
per telèfon
331 64 82

Una publicació mensual per a tots els
xiquets i les xiquetes valencians.
Ara, també als quioscos.

¡De nou, al carrer!

CAMACUC

RESTAURANT

el cresol

Avda. de Suècia, 15
Tel. (96) 360 16 99
València

especialitat en arrossos

**i cuina tradicional
mediterrània**

Direcció:
Emiliano Garcia Doménech
Xef de cuina:
Tito Albarca Campdevà